

संस्कृत

क्र. १०६

स्तोत्र

माहिमन (सरस्वती व व्यापक)

७७८ स्तो. १४५

(1)

॥ अथमरीकमहिम्नपारंभः ॥

(2)

(2A)

श्रीगणेशायनमः ॥ हे भगवन् ते तव महिम्नः परंपारं अविदुषः अजानतः पुरुषस्य स्तुतिर्वातः अमहशीत्या-
त् अननुरूपा अयोग्या भवेत् तर्हि किंचिच्च तथा ब्रह्मादीनामापि गिरस्त्वयि विषये अवसन्नाः निष्कलाः भवेयुः
तत्तस्मात्कारणान्न केवलं मस्माकं मेव स्तुतेरनधिकारित्वं किंतु ब्रह्मादीनामपि तथैव स्यादित्यर्थः सर्वेषामे-
व अनेन पूर्वार्द्धेन स्तुतेरनधिकारित्वं प्रतिपादितं उत्तरार्द्धेन साधिकारत्वं प्रतिपादयन्नाह हे भगवन् यतः स-

महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवस-
न्नस्त्वयि गिरः अथाऽवाच्यः सर्वस्वमतिपरिणामावधिगुणन्ममाऽ-
प्येषः स्तोत्रे हरिर्निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

र्वः समस्तोपि जनः स्वमतिपरिणामावधिस्वकीयामतिः स्वमतिः तस्याः परिणामः परिपाकः सोऽवधिः सीमा म-
र्यादा यत्र स्वमतिपरिणामावधि यथा भवति एवं गुणान् स्तवन् अवाच्योऽनुग्राहो भवति निर्दोष एवायं यदेवं
तर्हि हे हर हे दीनार्तिहर अस्मिन् स्तोत्रे ममापि एषः परिकरः प्रारंभो निरपवादो निर्दोष एवेत्यर्थः ॥ १ ॥ ॐ

महिः

१

(3)

हे भगवन् यस्तव महिमा वाङ्मनसयोः पंथानं अतीत एवलं धितवान् मार्गमतिक्रान्तः वाक्च मनश्च वाङ्मनसीत
योर्वाङ्मनसयोः एते च किल वाङ्मनसी सर्वार्थविषयिणी ताभ्यामपि तव महिमा अवधारयितुं परिज्ञातुं न श-
क्यते न मत्संक्षेपेण अनुमानेन गृह्यते सः कः यत्तव महिमानं श्रुतिरपि वेदेषु च कृतं अभिधत्ते भातं भातं ब्रूते न
निश्चयतः कया अतद्वा दृष्ट्या न तत् अतत् अतद्वाचाः सौम्या दृष्टिश्च अतद्वा दृष्ट्या स इत्थं भूतो महिमा कस्य
स्तोतव्यः अपितु न कस्याऽपीत्यर्थः तथा कतिविध गुणस्तस्य भगवतः किंचितो गुणाः तत्परिज्ञातुं न शक्यते कस्य

अतीतः पंथानं तव च महिमा वाङ्मनसयोः तद्वा दृष्ट्या च कृतं अभिधत्ते श्रुतिरपि स कस्य
स्तोतव्यः कतिविध गुणः कस्य विषयः पदे त्ववाचीने न पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥ ७

विषयः कस्य गोचरो भवेत् अपितु न कस्याऽपीत्यर्थः एतेन निष्कलं स्वरूपेण स्तुतेरनधिकारित्वं प्रतिपादितं सकले सावका-
शत्वं अस्तीति प्रतिपादयन्नाह पुनः अवाचीने सृष्टिस्थितिलयसुरव्यतया आत्मन्यनुयाह के पदे स्थाने तु कस्य म-
नः न पतति यच्चो वाक् कस्य न प्रसरति अपितु सर्वेषामपि मनोवचश्च प्रसरत्येवेत्यर्थः ॥ २ ॥ ७ ७ ७

सटी.

१

(3A)

भावावतः अशेषशास्त्र कर्तृत्वं प्रतिपादनाय आत्मनश्चोद्धृत्य परिहाराय स्तव आह मध्विति हे भगवन् मम स्तव्या
तव तुष्टिर्नास्त्येव किं कुर्वन्तस्तव वाचो गिरो विनिर्मितवतः सूष्टवतः कथं भूताः वाचः मधु स्फीताः मधुवत् स्फीताः कोम
लाः माधुर्यं गुणयुक्ताः सालंकारा इत्यर्थः पुनः कथं भूताः परमं अमृतं परमा मृतस्वरूपास्तथोच्यते उपचाराद्देहांतसि
द्हांतनिष्ठाः एतेन किमुक्तं एवंविधाः स्वर्गापवर्गयोर्निष्ठा वाचो गिरो निर्मितवतः स्वरगुरोरपि वाक्किंतु विस्मयपदं-

मधुस्फीतावाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्म किं वागपि स्वरगुरोर्विस्मयपदम् मम
त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थोऽस्मिन् पुरमथनबुद्धिर्व्यवसिता ३ ६५

न भवति आश्चर्यं स्थानं न भवति अपि तु भवतीत्यर्थः किं पुनरस्मदोदः अहो यद्येवं तर्हि किमर्थं स्तुतो भवन्तसे सत्यं
तु पुनः हे पुरमथनत्रिपुरदहन अस्मिन् स्तुतिलक्षणेऽर्थे मम बुद्धिरितिकारणात् व्यवसिता रूतोद्यमा इति किं अहं-
भगवतो गुण कथनपुण्येन एतां आत्मीयां वाणीं पुनामि पवित्रां करोमीत्यर्थः ॥ ३ ६५ ६५ ६५

॥ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५

महि.
२

(4)

आत्मनस्तुतेः सावकाशत्वं अव्यभिचारित्वं प्रतिपाद्यद्दानीं सर्वज्ञत्वं सर्वकर्तृत्वं प्रतिकेचिद्भूमतिपद्यन्ते मीमांस
स कादयस्तन्यतनिराकरणाय अनवद्यममाणेनोपमन्या सपरेण श्लोकत्रयेण भगवंतं स्तुवन्नाह हे भगवन् हे वर
दय तस्तवैश्वर्यं तद्वा स्तं निक्षिप्तं आरोपितं च कास्मत्तिसृषुन नुषुकं भूतास्तु गुणभिन्नास्तु गुणाः सत्त्वरजस्तमां
सितैर्भिन्नाः पृथक् भूताः गुणभिन्नास्तु कथं भूतं तवैश्वर्यं जगदुदयरक्षामलय छत्त्रयाणां जगतां उदयः उत्प

सदा.

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षामलय छत्त्रयाणां वस्तुव्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नास्तु नुषु
अभव्यानामस्मिन्वरदरमणीयाभरमणीं निहंतुं व्याक्रोशीं विदधत इहैकैजडधियः ४

चिरसापरिपालनं प्र लघो विनाश

येति भगवत्तवैश्वर्यं करोति पुनः कथं भूतं त्रयीवस्तुव्या शब्देन वेदत्रयी अथवा ब्रह्मविष्णु रुद्रात्मकं रूपं हे भगव
न् इह मर्त्यलोके जडधियो मंदमतयः पापिष्ठा मीमांस कादयस्तवैश्वर्यं निहंतुं स्फोटयितुं निराकर्तुं व्याक्रोशीं निंदां
विदधते कुर्वन्ति कथं भूतां व्याक्रोशीं अभव्यानां पापिष्ठानां रमणीयां मनोरमां पुनः कथं भूतां अस्मिन् सर्वज्ञत्वादि
गुणोपेते तवैश्वर्ये शक्यं मतीनां पंडितानां अरमणीं अमनो रमायुः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

२

(4A)

इदानींतामेवव्याक्रोशीं प्रकटयन्नाहरयित्विति निश्चितं सः धाता सः कर्त्ता त्रिभुवनं सृजति त्रिभुवनं जनने काई हाका
चेष्टाकापरिस्पंद क्रिया तथा किंकायः सन् त्रिभुवनं सृजति तथा किमुपायः सः धाता किमुपायः सन् त्रिभुवनं सृजति
किमुपादानं किंकारणं किं निमित्तं अयमिति कुतर्कः कांश्चिद्भूतधियो मंदमतीन् मुरवरयति वाचालयति किमर्थं ज
गतो मोहाय लोकमतारणाय नरकगमनाय कथं भूतः कुतर्कः त्वयि विषये अनवसरदुःस्थः अवसरो अवकाशः

किमीह किंकायः सर्वत्र भिमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता सृजति किमुपादा
न इति च अतर्क्यै श्वर्यं त्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुरवरय
ति मोहाय जगतः ॥५६॥

न अवसरस्ते न दुःस्थः दुर्बलस्तच्छ्रित्यर्थः कथं भूते त्वयि अतर्क्यै श्वर्यं अचिंत्यं महत्त्वे यत उत्तं इच्छया कुरुते
देहमिच्छया वितनुर्मवेत् क्रीडते भगवान्छोके बालः क्रीडनकैरिव ५ ॥ ५ ६ ७

महि.

३

(5)

हे भगवन् अमी भूभुवः स्वः मभूतयः ससलोकाः अवयववन्तोपि किं अजन्मानः एषां जन्मन विद्यते यत्सावयववन्तः
जन्म युक्तं यथा घटः तथा लोकाः सावयवाः सावयवत्वाज्जन्मवन्त एव हे भगवन् भवविधिः सृष्टिविधिः सृष्टिविधा
नं जगतां अधिष्ठातारं चेत्तन्निमित्तं कारणमीश्वरं अनादृत्य भवति किं अनपेक्ष्य भवति नैव कर्तारमपेक्षते ए
वं दिक्कालधर्माधर्म परमाणु मभूतानि चेत्तन्नाधिष्ठान स्वीकृतानि स्वकार्योत्पत्तौ प्रवर्तन्ते यच्च तन्नाशून्यानि तच्च

अजन्मानो लोकाः किं भवयववन्तोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भववि
धिरनादृत्य भवति अनीशा कुर्यात्तु वनजनने कः परिकरो यतो
मंदास्त्वां मत्यमरवर संशेरत इमे ६ ७ ८ ९ १०

तनाधिष्ठान स्वीकृत कार्योत्पत्तौ प्रवर्तन्ते अथवा मिथीयते यदि अनीशः कुर्यात् तत्तन्महेश्वर्य बहिर्भूतः कश्चित्
कुर्यात् तदा जस्य अनीशस्य भुवनजनने भुवनोत्पादन विधौ कः परिकरः का सामग्री हे अमरवर यतः कारणा
दिमे मंदाः पापिष्ठाः मीमांसकादयः त्वां प्रति संशेरते संदेहं कुर्वन्ति संमति संदेहो नास्तीति तात्पर्यार्थः ईश्वरं विना नान्यः स
मर्थ इत्यर्थः ६

सटी.

३

(SA)

अथीवेदविहितो मार्गः सांख्यं कापिलं शास्त्रं पंचविंशति तत्त्वोपलक्षितं वातथायोग संबंधः योगः पातं जलात् साधन
त्वात् न्यायशास्त्रं वैशेषिकशास्त्रं तथा पशुपतिमतं शैवागममतेन सिद्धांतः एको मार्गः तथा वैष्णवं नारद पंचरात्रागमम
तेन सिद्धांतः एको मार्गः इत्यनेन प्रकारेण प्रस्थाने मार्गे अभिज्ञे नानात्वं गते सति अहंकारोपेतास्तदनुष्ठायिनः इ
ति श्रुवते इदं परंतत्वं नाम्मात्परमस्तीति अदः पृथ्व्यं सैव्यं गच्छेत् तस्मात्सेवनीयमस्ति इत्येवं प्रकोरणरुचीनां इच्छा

अथीसांख्ययोगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति मभिज्ञे प्रस्थाने परमिदमदः पृथ्व्यमिति च रुची
नां वैचित्र्याद् दृष्टुकुटिलनानापथ्युषां नृणां मेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ७

नां वैचित्र्यात् भिन्नत्वात् अतो रुचयो विचित्राः यदुक्तं एकमेव परंतत्वं मभिज्ञं परमार्थतः तदेव रुचिर्वैचित्र्यान्नानात्वं समुपा
गतं हे भगवन् दृष्टुकुटिलनानापथ्युषां त्वमेव एकः गम्यः केषां क इव पयसामर्णवः समुद्रो यथा गम्यस्तथा त्वं यथा इवाथै

महि.
४

अहो हे वरद तव इयत् इदं तंत्रोपकरणं तंत्ररूपेण मपंचरूपेण स्थितमुपकरणमुपकारकमित्यर्थः महोक्षः
बुद्धाचेति महोक्षः खड्गो मम मसिद्धमेव दंडस्योपरि ब्रह्म कपाले खड्गो मुच्यते तथा परशुरायुधविशेषः अजिनं
जचर्म तथा भस्म दग्धगोमयं फणिनः काद्वेयाः नागाः तथा कपालं शिरोस्थि च इति शब्दः समासौ स्रराः इंद्रादयो
देवाः भवद्भूमणिहितो धूस्रेपमात्रेण नितरां दत्ता इत्यर्थः कृद्धिं संपदं विदधति धारयन्ति अहो यद्येवं नहि कथं स्वयं

सही.

महोक्षः खड्गो परशुरजिनं भस्म फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तंत्रोपकरणम् स्ररा-
स्तांतामृद्धिं विदधति भवद्भूमणिहितो नहि स्वात्मारामं विषयमृगं तृष्णां भ्रमयति ८

न भुंक्ते न चैवं वाच्यं हियस्मात् कारणान् विषयमृगं तृष्णां स्वात्मारामं पुरुषं योगिनं नात्र भ्रमयति न चाउपति एते
न भगवतः परमयोगित्वं प्रकथितम् ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

(6A)

हेपुरमथनत्रिपुरदाहककश्चिदवदृशाननुयाधिसर्वमिदं जगत् भुवं नित्यं गदति न कदाचिदनीदृशं जगदिति अचिन
श्वरं कथयति अथ अपरो बौद्धः सकलं जगदिदं अभुवं क्षणिकं गदति परस्त तोन्यः चीतरागी माध्यस्थ्यः एतस्मि
न् समस्तैः पि जगति प्रो व्याधौ येनित्यानित्यत्वेन क्त विषये निश्चित प्रमाणेन वदति आकाशादिपंचकं नित्यं

भुवकश्चित्सर्वसकलमपरस्त्व भुवमिदं परोधौ व्याधौ जगति गदति व्यस्तविषये
समस्तैः तस्मिन्पुरमथनतैर्विस्मित इव स्तब्ध न जिह्वे मित्वा न रवलुननुधृष्टा मुरवरता १

रपदादिकमनित्यम् इति ब्रूते इत्यर्थः एवं नाना प्रकारेण तैर्वादिभिर्विस्मित इव मोहं मत्त इवाहं त्वं स्तब्ध न जि
ह्वे मिलज्जे अहोयद्येवं तर्हि किमर्थं स्तब्धौ मयर्त्तसे तत्राह ननु अहो रवलु निश्चये न मुरवरता चाबालता न
धृष्टा अपितु धृष्टे वेत्यर्थः १ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

महि.
५

हे भगवन् विरिंचो ब्रम्हा उपरित न पक्षे हरिः कृष्णः अधः पक्षे तवैश्वर्यं यत्नात् परिच्छेत्तुं एतावद्दोति निश्चेत्तुं अनलं यातो असमर्थो भूतो कथं भूतस्य तव अनलस्कंधवपुषः अनलस्कंधोऽग्निसमूहः वपुः शरीरं यस्य तव क्वचिदनिलस्कंध इति पाठस्तत्र वायुशरीरस्य एतेन किमुक्तं वायुतत्त्वपर्यंतं लिंगस्य मस्तकं कालाग्निपर्यंतं लिंगस्य मूलं ब्रम्हा ब्रम्हांडव्यापी विष्णुर्भगवान् अपृत्वनिवासी कथमेतो तवैश्वर्यं परिज्ञातुं समर्थो स्यातामिति अ

सती.

तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरिविरिंचो हरिः परिच्छेत्तुं याता वनलमनलस्कंधवपुषः ततो भक्तिश्चाद्वा भगवद्गुणभ्यां गिरिशयस्त्वयं तस्यैताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥

पितु न भवतः-

इत्यर्थः ततो नंतरं ताभ्यां ब्रम्हविष्णुभ्यां तवैश्वर्यं स्वयंतस्यैव नैव प्रकाशितमित्यर्थः आत्मानं आत्मनैव प्रकटयामास किं कुर्वन्त्यां ताभ्यां भक्तिश्चाद्वा भगवद्गुणभ्यां भक्तिर्भजनं चाद्वा विरवासः तयोर्भरेण महत्वे गुणयथा भवति एवं गुणभ्यां स्तवभ्यां ताभ्यामित्यत्र तादर्थ्यं चतुर्थी यद्यस्मात् कारणात् हे गिरिश तव अनुवृत्तिः सेवा किं न फलति अपितु फलत्येवेत्यर्थः १०

५

:

हेत्रिपुरहर दशास्यो रावणोयत्नात् अनायासेन त्रिभुवनं त्रिलोकं अघैरव्यतिकरं शत्रुसंदर्करहितं आपाद्यस्
पाद्यस्तुत्वारणकंदूपरवशान् रणेकंदूः खज्जूः तथापरवशान् तदधीनान् युद्धलंपटानित्यर्थः बाहून् अभृत
तवान् इतियत् तदिदं स्थिराया स्त्वद्भक्तेर्विष्मूर्जितं विलसितं कथं भूताया स्त्वद्भक्तेः शिरः पश्यथैषीरचिनचर

अथत्नादायाद्यात्रिभवनमवैरव्यतिकरं दशास्योद्युहानमृतरण-
कंदुपरवशान् शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणांभौरुहबलेःस्थि-
राद्यौरुत्वद्गतेस्त्रिपुरहरविष्कूर्जितमिदम् ॥ ११ ॥ ॐ ॐ

महि

६

(8)

इदानीं त्वयि तिरस्कार फलं निरूपयितुमाह अमुष्येति अमुष्य रावणस्य पाताले रसातलेऽपि प्रमत्तिष्ठास्मि
तिः अलभ्यो दुर्लभा आसीत् किंभूतस्य भुजवनं तुजसमूहं बलान् राक्षसां त्वदधिवसतौ तव निवासस्थाने-
कैलासे विक्रमयतः किंभूतं भुजवनं त्वत्सेवासमधिगतसारं त्वत्सेवया भवदाराधनेन समधिगतः प्राप्तः सारो
बलं येन तत्तथोक्तं कस्मिन्सतित्वयि अलसचलितां गुष्ठशिरसि प्रमत्ति अलसेन अनायासेन अप्रयत्नेन चलितं

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलान् कैलासेपित्व दधिवसतौ विक्रमयतः
अलभ्या पातालेषु लसचलितां गुष्ठशिरसि प्रमत्तिष्ठास्मि त्वया ज्ञात्वा ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलुः

१९

अथः कृतं अगुष्ठशिरो येन सोऽलसचलितां गुष्ठशिरास्तस्मिन्सति अहोयुक्तमेतत् भुवं निश्चितं उपचितः
परया लक्ष्म्या संपन्नः समृद्धः खलुः दुर्जनः मुह्यति मोहोऽपगच्छति १२ ७ ७ ७

सदा.

६

(8A)

इदानीं बाणासुरानुग्राहिणं भवंस्तु ब्रह्म चतुर्दशबाणो बाणासुरः सुब्रह्मणो वासवस्य ऋद्धिं संपदं सुरे-
न्द्रत्वं अधश्चक्रे कथं भूतां ऋद्धिं परमोच्चैरपि सती अत्यंत महती मपि हे भगवन् युक्तमेतत् तस्मिन् बाणेन चिञ्चि-
आश्चर्यं न भवति कथं भूतो बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः परिजनस्य वसे वकस्ये वविधेयं वश्यं त्रिभुवनं च स्य

यदृद्धिं सुब्रह्मणो वरद परमोच्चैरपि सती मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः नत-
चिञ्चि तस्मिन्वरिवसितरित्वच्चरणयोर्न कस्याऽप्युभये भवति शिरसस्त्वय्यद्वनतिः १३

संज्ञोक्तः कथं भूते तस्मिन् तव चरणयोर्वरिवसितरित्वं शश्वके युक्तमेतदित्याह हे वरद त्वयिशिरसः अ-
द्वनतिः प्रणामः कस्याऽपि उग्रत्वेन भवति अपि तु सर्वेषामेव ऐश्वर्यदात्री भवतीति तात्पर्यार्थः १३ ६२ ६३

(१)

महि.

७

अकाडेति हेचिन्नयनविषं कालकूटं संहृतवतः गिहितवतस्तव कंठगलेयः कल्माषः सृष्ट्यायां दुरोवर्णः आसीत् सः श्रियं शोभां नुडतिवितर्केन कुरुते अपितु करोत्येव कथं भूतस्य तव अकांडब्रह्मांडक्षयचकितदेवासररूपाविधेयस्य अकांडे अग्रस्तावे ब्रह्मांडक्षयेन जगत्प्रलयेन चकिताः ये देवाः सुरास्तेषु रूपाविधेयायस्य तत् रूपापरस्य ननु शब्दस्फटिकसंकाशेनीलव्यलक्षणविकारः कथं शोभां कुरुते इत्याह अहो बुक्तमेतत्

सरा.

अकांडब्रह्मांडक्षयचकितदेवासररूपाविधेयस्यासीद्यस्त्रिन्नयनविषं संहृतवतः सकल्माषः कंठतवनुकुरुते न श्रियमहो विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवनभयभंगव्यसनिनः १४

भुवनभयभंगव्यसनिनः पुरुषस्य विकारोऽपि श्लाघ्यः १४ ६ ६ ६ ६ ६ ६

(9A)

असिद्धार्था इति हे भगवत् यस्य स्मरस्य विशिरवाः बाणाः सदेवा स्मरने देवाश्च अस्मराश्च नराश्च तैः सह व
र्तत इति सदेवा स्मरनं तस्मिन् जगत्त्रिलोके स्वर्गं मृत्कपातालः पीत्यर्थः असिद्धार्थाः अरुत कार्याः क्वचि
दपि नैव निवर्तते किंतु रूतकार्या भवं तीत्यर्थः किंभूतस्य स्मरस्य नित्यं जघिनः जयशीलस्य हे ईश सः स्मरस्त्वा

असिद्धार्थानैव क्वचिदपि सदेवा स्मरने निवर्तते नित्यं जगति जघिना यस्य विशिरवाः स
पश्यन्नीशत्वा मितरस्मरसाधारणमभूतस्मरस्मर्तव्यात्मा न हि वशिषु पथ्यः परिभवः १५

मितरस्मर साधारणं अन्यदेव तुल्यं पश्यन् स्मर्तव्यात्मा अभूतस्मरणीयशरीरो बभूव तस्यानृष्ट इत्यर्थः कथंभू
ता विशिरवाः जघिनो जययुक्ताः हि युक्तमेतत् वशिषु जितेन्द्रियेषु परिभवोऽनादरः न पट्यः न स्मरवकारी इत्यर्थः १५

महि-
८

(10)

महापादेति हे भगवन् त्वं जगद्रक्षाय जगतां रक्षणाय रक्षसां प्रतारणाय नरसि नृत्यसितोदर्वकरोषिम ह घ
ख्योपादाघातात् पादताडनात् चरणविन्यासात् सहसाशीघ्रकिमुपयति किमधः प्रविशतीति संशयपदं ब्रजति-
अस्ति नास्तीति संदेहं गच्छतीत्यर्थः तथा विष्णोः पदमाकाशं भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणं अभूत् भ्राम्यद्भिर्भु-
जरूपपरिघैः भुजस्थैः परिघैर्वा रुग्णो भग्नो ग्रहगणः सोमपात्रं समूहो यत्र तत्तथा यागादि शतप्रकर्माणि यदा ध्वस्यंत

सठा.

महापादाघाताद्भुजतिसहसा संशयपदं पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम् सु-
हृद्यौर्दौस्थ्यं यात्यनिभृतजटा ताडिततरा जगद्रक्षायै त्वं नरसिननुवामैव विष्णुता १६६

इत्यर्थः भ्राम्यद्भुजप्रहारेण भग्नग्रहगणसमूहो वर्तते तथा द्यौः स्वर्गः सुहुः वारंवारं दौस्थ्यं याति दुस्थ्यत्वं याति कथं
भूता द्यौः अनिभृतजटा ताडिततरा अनिभृताः असंवृताः याः जटास्ताभिस्ताडितं तदं प्रांतदेशो यस्याः सा तद्योक्ता
ननु अहो युक्तमेतत् यतो विष्णोः विष्णुता अभूता वामैव वै परीत्यं विष्णुत्वं क्वचिद्भवतीत्यर्थः १६

८

(10A)

विद्यद्वापीति हे भगवन् वारांतो यानां प्रवाहः ओषः यः सः तेन वशिरसि पृषतलघुदृष्टः जलकणिका वत्सूक्ष्मो दृष्टः -
कथं भूतो विद्यद्वापी व्योमवत् व्यापनशीलः पुनः किं भूतः तारागणगुणित फेनोद्गमरुचिः नाराः नक्षत्राणि ते
षां समूहस्तेन गुणिता उपमिलिता शंकितेति यावत् फेनोद्गमस्य डिंडिरोत्पत्तेः रुचिः शोभा यस्य सः तेन प्रवाहेन ज

विद्यद्वापी तारागणगुणित फेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारांयः पृषतलघुदृष्टः शिरसिते
जगद्वापाकारं जलधिवलयं तेन रूतमित्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिमादिव्यं तव वपुः १७

गत् द्वीपाकारं रूतं जलमध्यस्थितो भूरंबडो द्वीपः तद्रूपमकारि किं विधं जलधिवलयं जलधिः समुद्रो वलयः प
रिवायस्य तत् अनेनैव हेतुना तवदिव्यं सदानं दात्मकं वपुः शरीरं धृतमहिमेत्युन्नेयं ऊहनीयं धृतो भूतो महिमा
सर्वज्ञत्वं सर्वकर्तृत्वं च येन तत् १७

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com